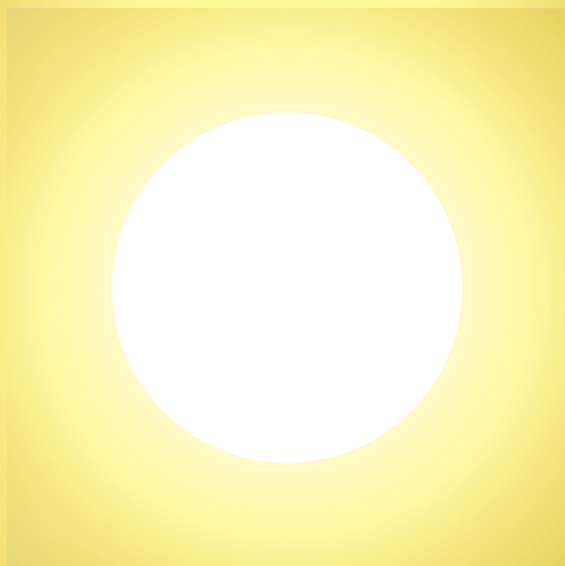

นิพพานชาตินี้กันเถอะ

ทำจิตให้แจ้งซึ่งนิพพาน
เข้าสู่สถานที่ไม่เกิด แก่ เจ็บ ตาย
ด้วยวิธีง่ายๆ ลัดๆ สั้นๆ

จงเป็อหน้ายการเรียนรู้
รืบกัลล์สู่แดนทิพย์นิพพาน
สวรรค์นัันตรกัันเถอะลูก

ศูนย์กลางการเรียนรู้เรื่องจิต สติและปัญญาชั้นสูงสุด

ผู้ต้องการขอตำรา หรือร่วมเป็นเจ้าของภาพพิมพ์แจก เพื่อเผยแผ่ความรู้สู่ความ
พ้นทุกข์ ถึงจิตผู้ทรงความดีทุกท่าน ติดต่อได้ที่...

โทร : 081-732-7436, 081-925-6092, 081-303-6969

นายพงศ์พัฒน์ สีชุ่มใจ

เลขที่บัญชี 748 - 2 - 51849 - 9

ธนาคารกสิกรไทย สาขาเซ็นทรัลพระราม 3

ตำราที่เขียนโดย ท่าน ช

อภิญาใหญ่, พระบิดาสวรรค์, รู้แจ้งโลก, นิพพานชาตินี้กันเถอะ

www.dantipnippan.com, www.dantip.com

Email : dantipy@msn.com

พิมพ์ครั้งที่ 1 : เมษายน 2554 : 10,000 เล่ม

พิมพ์ครั้งที่ 2 : พฤษภาคม 2554 : 10,000 เล่ม

พิมพ์ครั้งที่ 3 : สิงหาคม 2554 : 10,000 เล่ม

พิมพ์ที่ : บริษัท บพิตรการพิมพ์ จำกัด

จาก.....

ขอมอบแด่.....

ภาพปกหน้า คือ : จิตกายทิพย์วิสุทธิ (ผู้บริสุทธิ์) บนแดนทิพย์นิพพาน มีพระนามว่าจิตกายทิพย์บริสุทธิ์สมเด็จพ่อองค์ปฐม ในโลกมนุษย์ได้สร้างเป็นรูปเปรียบขึ้นมาให้มองเห็น ซึ่งตั้งประดิษฐาน ณ วัดท่าซุง จ.อุทัยธานี จึงขออนุญาตนำภาพนี้มาลงไว้ เพื่อให้ผู้คนที่ทั้งหลายได้เข้าใจในจิตกายทิพย์ผู้บริสุทธิ์ เมื่อละทิ้งสิ่งสมมุติทั้งปวงได้แล้ว จะมีจิตที่ว่างเปล่า มนุษย์ไม่สามารถมองเห็นด้วยอภิญญาจิตทิพย์ได้ แต่เมื่อจิตผู้บริสุทธิ์มีความปรารถนาที่จะให้มนุษย์ผู้ได้อภิญญาจิตทิพย์มองเห็น จึงได้เนรมิตรรูปร่างกายทิพย์ขึ้นมา ก็จะมีจิตกายทิพย์ลักษณะเป็นเช่นนี้ เพื่อยังความกระจ่างแจ้งแก่จิต ของผู้ที่ต้องการความรู้ทางด้านจิตทิพย์อภิญญาอย่างละเอียดต่อไป..

จึงขออนุญาตท่านผู้เป็นเจ้าของภาพทุกๆ ภาพมา ณ ที่นี้

ไขรหัสสัญญาณ...รู้ในความรู้ “รู้แจ้งโลก” ตอน...นิพพานชาตินี้กันเถอะ

โดย ท่าน ช

เพื่อนำทุกดวงจิต ทุกเชื้อชาติ ศาสนา สู่ความพ้นทุกข์ตรานิรันดร
ถ่ายทอดสัญญาณความรู้จาก...ผู้เป็นใหญ่สูงสุดแห่งสวรรค์ทั้งปวง

ข่าวสารถึงพุทธะทั้งหลาย

ข้าพเจ้าเป็นเพียงคนธรรมดาคนหนึ่ง เหมือนกับคนทุกคนบนโลกใบนี้ และมีความรู้เกี่ยวกับพุทธศาสนาตามตำราน้อยมาก จากหนังสือประวัติ หลวงปู่ปานวัดบางนมโค ที่เขียนโดย หลวงปู่ฤๅษีลิงดำวัดท่าซุง เพียงเล่มเดียว ที่สามารถพลิกจิตทำให้ข้าพเจ้าได้มีโอกาสรู้จักคำว่า นิพพาน และพระพุทธรเจ้า ผู้เป็นต้นพระวงศ์แห่งจิตนิพพาน “ปฐมบรมศาสดา” พระองค์เป็นพระพุทธรเจ้า องค์แรกของโลกของจักรวาล ซึ่งไม่มีต้นแบบการปฏิบัติตามมาก่อน เป็นเหตุให้พระองค์ต้องบำเพ็ญความดีด้วยกำลังใจอันสูงส่งยิ่งนัก และใช้เวลาในการสั่งสมความดีด้วยความอดทน และมีความเพียรเป็นหัวใจแห่งการปฏิบัติอันยาวนาน เพื่อเป็นต้นแบบแห่งพุทธะ ทำหน้าที่รื้อสัตว์ชนสัตว์ (แนะนำพร้า สอนถึงวิธีชำระจิตให้ละบาปลอยบุญ) ออกจากทะเลแห่งความทุกข์ สืบมาจนถึงทุกวันนี้

จิตของข้าพเจ้าจึงเกิดความรักเคารพ..ศรัทธาต่อความดีอันยิ่งใหญ่ของพระพุทธรเจ้าทั้งหลาย เชื่อมันและศรัทธาต่อความดีของหลวงปู่ฤๅษีลิงดำ มาโดยตลอด ถึงแม้จะไม่เคยไปพบตัวจริงของหลวงปู่แม้แต่ครั้งเดียว เพราะท่านนิพพานทั้งกายทั้งจิตไปตั้งแต่ปี 2535 ข้าพเจ้าเริ่มต้นปฏิบัติตามตำราของหลวงปู่ ด้วยการเชื่อมั่นในความดีของตนเอง เริ่มตั้งจิตไม่ปรารถนาความเกิด แก่ เจ็บ ตายอีกต่อไป ชาตินี้เมื่อถึงอายุชั้ยถึงวันตายเมื่อใด ขอไปอยู่กับพระพุทธรเจ้าองค์ปฐมพร้อมพระพุทธรเจ้าทุกๆ พระองค์ทันที ในทุกๆ วัน

ข้าพเจ้าจะตั้งจิตอธิษฐานกลับคืนสู่แดนทิพย์นิพพานเข้ากับก่อนนอน และรักษาอารมณ์ด้วยการรับรู้ลมหายใจเข้า-ออก พร้อมภาวนากำกับว่าพุท-โธ บางครั้งเอาจิตนึกถึงภาพพระพุทธเจ้าองค์ปฐม(ปางนิพพาน) สลับกันกับการภาวนาพุท-โธ หลังจากเวลาผ่านไปอย่างเนิ่นนานถึง 6 ปี ข้าพเจ้าก็ยังไม่ได้อิถุณาสมาบัติใดๆ ทั้งสิ้น แต่จิตยังมั่นคงต่อการทำความดีอย่างเสมอต้นเสมอปลาย และตั้งจิตให้ขึ้นตรงต่อสมเด็จพระองค์ปฐม พร้อมพระสัมมาสัมพุทธเจ้าทั้งหลาย ผลที่ได้รับคือจิตเชื่อมจิตไปถึงพระองค์อย่างไม่รู้ตัว ดุจจิตรู้ด้วยจิตตนเองว่ามีกำลังใจเข้มแข็ง กล้าหาญ อดทน มีสติปัญญาเพิ่มขึ้น และสอนผู้คนด้วยวิธีการเดียวกันตลอดมา...

จนกระทั่งวันหนึ่ง...ได้มีจิตกายทิพย์ของพรหมองค์หนึ่ง ได้มาปรากฏกายให้ข้าพเจ้าได้เห็นบอกว่าเป็นหลวงปู่แหวน และฝึกสอนความรู้ทางด้านจิตทิพย์อย่างละเอียด พร้อมสอนให้มีจิตอันประกอบด้วยสติและปัญญาที่ละเอียดสูงสุด รู้ในรู้ รู้ได้ในทุกเรื่องไม่มีขีดจำกัด ทั้งเรื่องอดีต ปัจจุบันและเรื่องในอนาคต รู้ในหลักหัวใจแห่งพุทธะ มีสติปัญญาเพื่อความหลุดพ้น เมื่อผ่านพ้นการฝึกจิตตามขั้นตอนแล้วจึงได้รู้ว่า กายทิพย์พรหมผู้มาทำหน้าที่ฝึกสอนข้าพเจ้าก็คือ จิตกายทิพย์พระผู้เป็นเจ้าของ(พระบรมบิดา) ผู้ยิ่งใหญ่สูงสุดบนแดนทิพย์ทั้งปวง พระองค์ทรงโปรดเมตตาประทานความรู้ที่ยิ่งใหญ่เหนือโลกไม่มีขีดจำกัด

ข้าพเจ้าเป็นเพียงคนธรรมดาอีกคนหนึ่ง ที่รับอาสาทำหน้าที่จากพระองค์ เพื่อทำงานถ่ายทอดสัจธรรมความรู้ ตอบปัญหาให้กับเพื่อนมนุษย์ทุกคน ในเรื่องการปฏิบัติ เรื่องบุญเรื่องบาป เจ้ากรรมนายเวร กายทิพย์เทวดา พรหม เรื่องจิตนิพพาน แดนทิพย์นิพพาน สวรรค์นිරันดร ใครก็ตามที่ต้องการสนทนาแลกเปลี่ยนความรู้ ข้าพเจ้ายินดีเป็นอย่างยิ่งในทุกๆ เรื่อง โดยเฉพาะในด้านสติและปัญญาชั้นสูงสุด

ข้าพเจ้าในนามของ ศูนย์กลางการเรียนรู้เรื่องจิต สติและปัญญาชั้นสูงสุด พร้อมคณะผู้มีสติปัญญาอาสาทำหน้าที่เผยแผ่สัจธรรมความรู้จากพระบรมบิดา พร้อมจิตบริสุทธิ์พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทั้ง 900,223 พระองค์ปรารถนาเป็นอย่างยิ่งว่า ตำราฉบับย่อเล่มนี้ จักเป็นประโยชน์สูงสุด ในการจุดประกายแก่จิตของท่านผู้ทรงความดีทั้งหลายที่มีโอกาสได้อ่าน..และจงจดจำไว้ว่า ข้าพเจ้าไม่ใช่พระอรหันต์ ไม่ใช่พระอริยะ เป็นเพียงคนธรรมดาที่ไม่ต้องการเวียนว่ายตายเกิดอีกแล้ว และไม่เคยสอนใครให้สนใจคำว่า โสดาบัน สกิทาคามี อนาคามี อรหันต์...

ท่านผู้ใดเข้าใจในพระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้า(พระบรมบิดา) ที่ถ่ายทอดสัจธรรมความรู้สู่ความพ้นทุกข์ลงมาในยุคนี้เวลานี้ ผู้ใดเข้าใจความปรารถนาดีของเจ้าชายสิทธัตถะ ที่เสียสละความยิ่งใหญ่ในการเป็นกษัตริย์ออกบวชจนกระทั่ง ตรัสรู้เป็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเพื่ออะไร และถ้าเข้าใจในเจตนาของผู้เขียนตำรา ก็จงหยิบยกเอาไปปฏิบัติตามดูก่อน ตามหลักความจริงของพระพุทธเจ้าที่ทรงตรัสไว้ว่า “..เห็นอะไร รู้อะไร จงอย่าเพิ่งเชื่อ

แต่จงใช้สติปัญญาคิดพิจารณาตรองดู ปฏิบัติตามดู จนแน่ใจด้วยเหตุและผลดีแล้ว จึงค่อยเชื่อ..”

ข้าพเจ้าเองก็เช่นกัน ได้ผ่านขั้นตอนทั้งหมดได้แล้ว จึงนำมาเขียนเป็นตำราให้ท่านได้อ่าน เพื่อให้ท่านผู้ไม่สงสัยได้รับจิตเดิม จิตแท้ จิตปภัสสรอันบริสุทธิ์ของเรากลับคืนมาดังเดิม จักได้สลัดทิ้งรูปร่างกายคน สัตว์ ช้ำมพ้นจากความทุกข์ทั้งปวง เข้าสู่แดนทิพย์อมตะสุขตลอดกาล ในชาตินี้ทุกท่านเทอญ..

เกิด แก่ เจ็บ ตาย เป็นทุกข์
ยีน เดีน นิ่ง นอน เป็นทุกข์ยิ่ง
เกิดอีกก็ทุกข์อีกไม่มีวันจบสิ้น
จงเบือนหน้าการเกิดแก่เจ็บตาย นำจิตกลับคืนสู่...
“แดนทิพย์นิพพานสวรรค์นิรันดรกันเถอะลูกเอ๋ย...”

พระดำรัส พระบิดาสวรรค์

ความรู้ภาคพิเศษ (อจินไตย : ไบไม้ในป่า)

ไม่ต้องการให้หมู่วมลมนุษย์ต้องมานั่งถกเถียงกันว่า ตำราเล่มนี้หรือเล่มไหนก็ตาม ที่เขียนขึ้นมาจากสัญญาความรู้จากพระผู้เป็นเจ้า หรือจากจิตกายทิพย์พระสัมมาสัมพุทธเจ้า ให้ผู้คนที่ได้อ่านได้รับฟัง จงเข้าใจเอาไว้ให้ดีกว่า ไม่ว่าจะเป็นเรื่องอจินไตยหรือตามตำราก็ดี ล้วน..เป็นความรู้ที่มาจากจิต ของผู้ที่มีความปรารถนาดีต่อสรรพชีวิตทั้งสิ้น เพื่อให้มนุษย์ผู้ที่ได้มีโอกาสได้อ่านได้ฟัง นำความรู้เหล่านี้ไปเพิ่มเติมเสริมแต่งจิตของตน ให้มีสติปัญญา ออกพ้นจากการเวียนว่ายตายเกิดในชาตินี้เท่านั้น มิได้มีจิตเจตนาปล่อยให้มนุษย์ต้องติดกับคำว่า “ล่องหลงหลอก ลุ่มหลงกับสิ่งสมมุติบัญญัติ ทั้งชื่อของพระบรมบิดา ทั้งชื่อของสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว หรือพระนามของเทพเจ้าองค์ใดในโลก” ผู้ที่เขียนตำราเล่มนี้ขึ้นมา มิได้ปรารถนาที่จะให้มนุษย์ยึดติดในชื่อหรือพระนามของใคร ถ้าเธอทั้งหลาย ได้เข้าใจในคำว่า....

มนุษย์ผู้ใด...มีความเชื่อมั่นและศรัทธาในความคิดของตนเองสูงสุด ก็ไม่จำเป็นต้องเชื่อมั่นและศรัทธาในพระผู้เป็นเจ้า หรือพระสัมมาสัมพุทธเจ้าก็ได้...

มนุษย์ผู้ใด...ยังไม่มีเชื่อมั่นและศรัทธาในความคิดของตนเองสูงสุด ก็จงเปิดจิตยอมรับ จงเชื่อมั่น จงศรัทธาต่อพระผู้เป็นเจ้า ต่อพระศาสดาของตนสืบต่อไป...จนกว่าจะเข้าใจในตนเอง และ...เข้าใจในจิตเจตนาของพระผู้เป็นเจ้า ของพระศาสดา และพระสัมมาสัมพุทธเจ้าทุกๆ พระองค์ลูกเอ๋ย..

“..ต้นกำเนิดแห่งจิตบริสุทธิ์ พระบรมบิดา..”

เรื่องจริงของทุกดวงจิตที่ยังมีชีวิตอยู่ในโลกนี้ ทุกเชื้อชาติ ทุกศาสนา ทุกลัทธิ จำเป็นต้องรู้ และควรที่จะรู้จักชื่อพ่อผู้ให้กำเนิดอย่างแท้จริง ต้นกำเนิดแห่งจิตเดิมจิตแท้ จิตปภัสสร ที่ผ่านมาแต่กาลก่อนไม่มีใครรู้จัก ชาวพุทธส่วนใหญ่ ไม่มีใครสนใจเรื่องของพระผู้เป็นเจ้าของมากนัก เพราะมีพระพุทธรูปเจ้าเป็นที่พึ่งอันประเสริฐสูงสุดอยู่แล้ว แม้แต่พระพุทธรูปเจ้าก็มีเคยพูดถึงเรื่องราวของพระผู้เป็นเจ้าของ ให้เหล่าสาวกทั้งหลายได้รับรู้และรับฟังมาก่อน ทรงตรัสแต่เพียงว่า “ความรู้ที่ตถาคตนำมาสอนพวกเธอในเวลานี้ เปรียบเพียงใบไม้ในกำมือนี้นั้น แต่สิ่งที่ตถาคตรู้แล้วไม่ได้นำมาบอกพวกเธอนั้น มีมากกว่าใบไม้ที่มีอยู่ในป่า ”

พระบรมบิดา ก็คือพระผู้เป็นเจ้าของผู้สร้างโลก ผู้เป็นต้นกำเนิดแห่งจิตบริสุทธิ์ และเป็นผู้สร้างจิตวิญญาณของเราขึ้นมาทั้งหมด เป็นผู้ที่ยิ่งใหญ่สูงสุดบนแดนทิพย์ทั้งปวง จะเรียกท่านว่า พระบรมบิดา, พระบิดาสวรรค์, พระผู้เป็นเจ้าของ, หรือองค์ปฐมบรมบิดา..ก็ได้

“...ลูกรักของพ่อ พวกเจ้าลงมาท่องเที่ยวเพื่อเรียนรู้ความเป็นไปบนแดนมนุษย์นี้นานมากแล้ว ถ้าเทียบเวลาในแดนมนุษย์นี้ ก็นับเป็นเวลาล้านล้านล้านๆๆๆๆๆ ชาติแล้ว โดยเฉพาะถ้าใครได้อ่านตำราเล่มนี้แล้ว พ่อจะถือว่าพวกเจ้าได้ฟังสัญญาณเตือนจากพ่อแล้ว พวกเจ้าได้รู้จักพ่อผู้ให้กำเนิดที่แท้จริงแล้ว และเวลานี้พ่อก็เฝ้ารอคอยการกลับคืนสู่แดนทิพย์อมตะสุขของ

พวกเจ้าอยู่ตลอดเวลา ที่ผ่านมามีพ่อได้ส่งสัญญาณความรู้ลงมาหาลูกๆ ที่ยังติดค้างอยู่ในแดนมนุษย์สมมุติมานานแล้ว ผู้ที่รับสัญญาณได้ก็ไม่มีสติปัญญามากพอที่จะเข้าใจจิตใจในความปรารถนาของพ่อที่ถูกต้องได้ทั้งหมด จึงแปรเปลี่ยนเป็นสิ่งยึดติดไปเสียสิ้น แทนที่จะออกจากทุกข์ได้ กลับต้องมาเวียนว่ายตายเกิดใหม่อีก เพราะเหตุแห่งการยึดติดในความดีจนไม่รู้จักคำว่า อิ่มแล้ว พอแล้ว เบื่อแล้ว..พวกเจ้ายังไม่ยอมทำหน้าที่อย่างปล่อยสละละวาง วางเปล่าเป็นชาติสุดท้ายกันสักที แล้วอย่างนี้เจ้าจะสอนใครให้พ้นทุกข์ได้เล่าลูกเอ๊ย..

ในยุคนี้เวลานี้ คนที่สามารถรับสัญญาณจากพ่อได้นั้น มีมากกว่าในสมัยอดีตที่ผ่านมา โดยเฉพาะในประเทศไทย แต่..มีมากก็เหมือนมีน้อย เพราะยังยึดติดในตัวตนของตนเองอยู่ ยังยึดติดคำว่าเจ้าสำนัก ยังหลงยึดติดในสัญญาณความรู้จากพ่อ บันทึกเป็นลิขสิทธิ์ของตน บางคนถูกพ่อทดสอบด้านสติปัญญาแล้วไม่ผ่านที่จะให้ทำหน้าที่ที่ยิ่งใหญ่ต่อไปข้างหน้าได้ จึงให้ทำเพียงหน้าที่จำกัดตามจิตเดิมเท่านั้น..

คนธรรมดาสามัญที่มีความรู้ความสามารถ ในการสอนเรื่องแดนทิพย์อมตะสุขสวรรค์นิรันดรได้ มีความสามารถรับสัญญาณจากพ่อได้พร้อมทั้งไม่ติดยึดใดๆ ประกอบแล้วด้วยสติและปัญญาสูงสุด สามารถทำหน้าที่ได้ทุกหน้าที่โดยไม่ยึดติดในสัญญาณความรู้ที่แท้จริงนั้น ก็หาได้ยากยิ่งนัก ด้วยเหตุนี้ ลูกๆ ที่ได้อ่านตำราเล่มนี้ หรือเล่มไหนๆ ก็ตาม ไม่ว่าจะรับสัญญาณความรู้จากพ่อ จากพรหม จากเทพเทวดาองค์ใดที่ลงมาทำหน้าที่ในโลกมนุษย์ในยุคนี้ ก็จงใช้สติปัญญาพิจารณาให้ได้ปัญญา รู้ในความรู้ที่ได้อ่าน ได้ฟัง

ได้ศึกษามา คิดพิจารณาให้เข้าใจอย่างถ่องแท้ด้วยจิตของตนเอง ถ้ามตนเองให้
ได้ว่า เราได้อะไรจากการอ่านการฟังมาจากสถานที่ต่างๆ จงอย่าพึ่งเชื่อ อย่า
พึ่งศรัทธาอย่างงมงาย อย่างผู้ขาดสติขาดปัญญาจะลูกเอ๊ย..

นับตั้งแต่เวลานี้เป็นต้นไป ไม่ว่าจิตของพวกเจ้าจะอาศัยอยู่ในร่างกาย
ชายหรือหญิงไม่สำคัญ ถ้าพวกเจ้าต้องการความพ้นทุกข์ถาวร เข้าสู่แดนทิพย์
นิพพานสรวรรคนี้รันดรได้อย่างง่ายดาย โดยไม่ต้องรอเวลาใกล้จะตายก่อนแล้ว
ค่อยกำหนดจิต ถึงตอนนั้นก็ไม่ต้องกังวลแล้วลูกเอ๊ย เพราะมนุษย์รู้เวลาเกิดแต่
ไม่รู้เวลาตาย ลมหายใจเข้าแล้วไม่ออกก็ตาย ลมหายใจออกแล้วไม่เข้าก็ตาย
ชาตินี้มีโอกาสได้พบความรู้แจ้งแห่งพุทธะสอนสั่ง จงรีบเร่งกำหนดจิตและตั้ง
จิตนึกถึงสถานที่ ที่จะนำจิตไปอยู่ในชีวิตหลังความตายตั้งแต่บัดนี้ ก่อนที่จะไม่มี
โอกาส นั้นแหละถึงจะได้ชื่อว่า อนุพุทธะ..ผู้เดินตามผู้รู้แจ้ง เป็นผู้ไม่ประมาท
ในชีวิต และไม่เสียชาติเกิดในชีวิตชาตินี้อย่างแท้จริงลูกเอ๊ย....

ลูกรักของพ่อทั้งหลายที่ได้อ่านตำราเล่มนี้ พ่อจะถามจิตของพวกเจ้า
ว่า ในเวลานี้รู้จักความทุกข์แล้วหรือยัง ถ้าพวกเจ้ายังไม่รู้จักความทุกข์ พ่อก็จะ
ขอถามต่อไปอีกว่า พวกเจ้ารู้สึกตัวเองไหมว่า เจ้าแก่ไปทุกวันๆ ต้องเจ็บป่วย
และจะต้องตายไปในที่สุดใช่หรือไม่ ชาติต่อไปเจ้ายังจะต้องการความเกิด แก่
เจ็บ ตายกันอยู่ใช่หรือไม่ ถ้าลูกคนไหนยังต้องการเกิด แก่ เจ็บ ตายอยู่ และ
ยังไม่เบื่อหน่ายการมีร่างกายที่เป็นต้นเหตุแห่งความทุกข์ ก็ไม่ต้องเชื่อสัญญา
ความรู้ในตำราเหล่านี้..

ถ้าลูกคนไหนเชื่อและเบือนหน้าความทุกข์แล้ว ก็ทำตามที่พ่อแนะนำ มาด้วยวิธีง่ายๆ ลัดๆ สั้นๆ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

“...นับตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป เราจะเชื่อมั่นในความดีของตนเอง จะไม่เชื่อผู้อื่นที่ไม่มีความรู้จริง เราจะทำความเข้าใจในธรรมชาติของตัวเราเองว่า ร่างกายของเราคือ ต้นเหตุแห่งความทุกข์ทั้งปวง เพราะเราเกิดมาร่างกาย จึงต้องแก่ เจ็บป่วยและตายไปในที่สุด ถ้าเราเกิดอีกเราก็ต้องทุกข์อีก ไม่ว่า เราจะรวยหรือยากจน สดทำยาก็ต้องตายสลายไปในที่สุด เราไม่สามารถที่จะ นำทรัพย์สินสมบัติใดๆ ไปได้แม้แต่อย่างเดียว เรามาคนเดียว ทุกข์คนเดียว เจ็บป่วยคนเดียว และเราก็ต้องตายคนเดียวไม่มีใครช่วยใครได้ เพราะฉะนั้นถ้าเรา ถึงอายุขัยถึงวันตายเมื่อไหร่ เราจะไม่ขอกลับมาเกิดอีกแล้ว สถานที่ที่เราจะไป ก็คือ แดนทิพย์นิพพานสวรรค์นิรันดร แดนทิพย์อมตะสุขตลอดกาลเท่านั้น”

ลูกรักทั้งหลาย จงฟังพ่อให้ดี...พวกเจ้าไม่ได้เกิดมาชาตินี้เป็นชาติแรก พวกเจ้าเกิดและตายมาแล้วเป็นล้านล้านล้านๆๆๆๆๆ ชาติแล้ว พวกเจ้า ทำความดีมามากแล้ว จงมีความเชื่อมั่นในความดีของตนเองได้แล้ว..ผู้ใด ได้มีโอกาสอ่านตำราเล่มนี้แล้ว ก็แสดงว่าบุญ (ความดี) และบารมี (กำลังใจ) ของเจ้านั้นเต็มเปี่ยมแล้ว.. มีมากพอเกินพอ ที่พวกเจ้าจะตั้งจิตกำหนดจิตกลับ คืนสู่สถานที่เป็นทิพย์อมตะสุขตลอดกาล ไม่ต้องกลับคืนมารับผลแห่งกรรมเก่า และสร้างกรรมใหม่ในชาติต่อไปอีกนะ..ลูกเอ๊ย..”

พระบรมศาสดาสัมมาสัมพุทธเจ้า องค์แรกของโลก

พระพุทธเจ้าพระองค์แรกของโลกของจักรวาล มีพระนามเต็มว่า พระพุทธชินบรมศาสดาสัมมาสัมพุทธเจ้า เรียกสั้นๆว่า สมเด็จพระองค์ปฐม (ปฐม แปลว่า ต้น, แรกเริ่ม, ที่หนึ่ง) พระองค์ทรงเป็นพระโพธิสัตว์ ผู้ปรารถนาความเป็นพระพุทธเจ้า เพื่อเป็นผู้ทำหน้าที่รื้อสัตว์ชนสัตว์ออกจากทะเลแห่งความทุกข์ พระองค์จึงเป็นต้นแบบ ต้นพระวงศ์ของพระโพธิสัตว์ และพระพุทธเจ้าทุกๆ พระองค์ในกาลต่อมา ถ้าไม่มีคำว่า ปฐม หรือว่า ที่ ๑ แล้วไซ้ พระพุทธเจ้าองค์ที่ ๒, ๓, ๔, ๕ ตราบจนถึงพระพุทธเจ้าองค์ปัจจุบันก็ไม่มีพระพุทธเจ้าองค์ปฐมทรงใช้เวลาเนิ่นนานที่สุด นับตั้งแต่วันแรกแห่งการตั้งจิตทำหน้าที่ รื้อสัตว์ชนสัตว์ออกจากทะเลแห่งความทุกข์ ใช้เวลาในการบำเพ็ญบุญความดี สั่งสมบารมีกำลังใจเนิ่นนานถึง ๔๐ อสงไขยแสนกัป ในชาติสุดท้ายแห่งการได้เกิดเป็นมนุษย์ หลังออกบวชต้องใช้เวลาอีกยาวนานถึง ๒ หมื่นปี กว่าที่จะตรัสรู้เป็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้าพระองค์แรกของโลกของจักรวาล และใช้ความเพียรพยายามสอนสั่งเวไนยสัตว์ ให้เข้าใจวิธีการที่จะออกจากความทุกข์อีก ๒ หมื่นปี พระองค์ทรงเป็นต้นแบบที่ดีที่สุดในด้านความอดทนอดกลั้น ความเพียรพยายาม ความปรารถนาดีต่อตนเองและต่อผู้อื่นอย่างหาที่สุดมิได้ ทำหน้าที่เป็นชาติสุดท้ายแห่งการที่ได้เกิดมาเป็นมนุษย์ยาวนานถึง ๔ หมื่นปี กว่าที่จะได้นำจิตเดิมจิตแท้จิตปกติสรอ้นบริสุทธิ กลับคืนสู่สถานที่ไม่เกิด แก่ เจ็บ ตาย ตราบนิรันดร...

นับตั้งแต่บัดนั้นเป็นต้นมา โลกนี้ก็เต็มไปด้วยพระโพธิสัตว์ พระพุทธเจ้า พระปัจเจกพุทธเจ้า พระอรหันต์ และโลกนี้ก็ไม่เคยว่างจากพุทธะอีกต่อไป...

พระพุทธเจ้าองค์ปัจจุบันทรงตรัสไว้ว่า เอตัง พุทธานะสาสนันติ..๑ (พระพุทธเจ้าทุกๆ พระองค์สอนเหมือนกันหมด) ด้วยเหตุนี้ ข้าพเจ้าจึงยกเอาเฉพาะสัจจะธรรมคำสอนอันบริสุทธิ์ เป็นแก่นธรรม เป็นหัวใจของพุทธศาสนา เป็นความประสงค์ของพระพุทธเจ้าทุกๆ พระองค์ ที่ทรงมีความเมตตา กรุณายังต่อเวไนยสัตว์(สรรพชีวิต) หวังว่าแก่นธรรมคำสอนอันบริสุทธิ์ดียิ่งนี้ จักทำให้จิตของท่านผู้อ่าน ผู้เปิดจิตให้กว้างต่อยอดความรู้ความเข้าใจในหัวใจของพุทธศาสนา นั่นก็คือคำว่า ทำจิตให้แจ้งซึ่งนิพพาน เพื่อลวงพ้นจากห่วงแห่งความทุกข์ทั้งปวง ด้วยการนำจิตอันบริสุทธิ์เข้าสู่สถานที่ไม่เกิด แก่ เจ็บ ตาย อมตะนิรันดร ด้วยวิธีง่ายๆ ลัดๆ สั้นๆ

ตำรา “นิพพานชาตินี้กันเถอะ” เป็นความรู้สู่ความพ้นทุกข์โดยตรง ไม่มีเพิ่มเติมเสริมแต่งความรู้อย่างอื่นในเรื่องของ ทาน ศีล สมาธิ แต่อย่างไร เพราะตำราที่เขียนโดยทุกๆ ไป ก็มีสอนกันอยู่แล้วมากมาย ฉะนั้นตำราเล่มเล็กๆ ย่อๆ นี้ เขียนขึ้นมาเพื่อเน้นซ้ำย้ำเตือน ความรู้สู่ความพ้นทุกข์เพียงอย่างเดียวเท่านั้น เพื่อให้ผู้ที่ปรารถนาคำว่า นิพพาน ได้เข้าใจในเนื้อหาเฉพาะเหตุแห่งความทุกข์ทั้งปวง เมื่อใดก็ตามที่จิตของเราคิดดี พูดดี ทำดี เมื่อนั้นจิตของเราก็ถึงพร้อมแล้วด้วย ทาน ศีล สมาธิ ปัญญา เมื่อใดที่จิตของเราคิดพิจารณาในหลักธรรมคำสอนที่จะนำเราให้ออกจากความทุกข์ได้ เมื่อนั้นจิตของเราก็ย่อมถึงพร้อมด้วย สติและปัญญา สูงส่งยิ่งนักในหลักแห่งพุทธะทั้ง

ปวง ดูตัวอย่างลูกชายนายช่างทอง เมื่อออกบวช ตั้งจิตขอรับหลักการปฏิบัติ จากพระพุทธองค์ ท่านก็มอบดอกบัวสีแดงเพียงหนึ่งดอกเท่านั้น ให้นำไปคิด พิจารณาเอาเอง เมื่อกาลเวลาผ่านไปเช้าจรดเย็น ดอกบัวก็ร่วงหล่นร่วงโรยไป ตามกาลเวลา ผู้ใดคิดพิจารณาเห็นความไม่เที่ยงของสิ่งสมมุติทั้งปวงว่า ทุก อย่างเกิดขึ้นตั้งอยู่ ดับสลายไปในที่สุด สุตหายแล้วก็ว่างเปล่า เกิดอีกก็ทุกข์ อีก ไม่ขอเกิดอีกแล้ว ถึงอายุชั้ยถึงวันตายเมื่อไหร่ ขอไปสู่สถานที่ไม่ต้องเกิด แก่ เจ็บ ตายอีก แค่นั้นแหละ ลูกชายนายช่างทองได้แล้วซึ่งคำว่า **จิตนิพพาน**

ขอพวกท่านหลับตาลงเบาๆ ปล่อยจิตให้ว่างๆ สิ่งที่ต้องทำต่อไปก็คือ หายใจเข้าลึกๆ ปล่อยลมหายใจออกยาวๆ ทำซ้ำๆ 3-4 ครั้ง หลังจากนั้นให้ตั้งจิตคิดว่า “เราเองเกิดมาก็ชาติแล้ว โดยเฉพาะชาติที่เราเกิดเป็นคนเราก็มีโอกาสได้ทำความดีมามากแล้ว ความไม่ดีก็มีบ้างเป็นของธรรมดา พระพุทธเจ้าท่านก็เคยตรัสไว้ว่า “ผู้ไม่เคยทำผิดไม่มีในโลก” นับประสาอะไรกับเราที่เป็นเพียงคนธรรมดา ย่อมมีดีมีเลวเป็นธรรมดา เอาละนับตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป เราจะไม่คิดถึงความผิดพลาดที่มันเป็นอดีตไปแล้ว พระพุทธเจ้าสอนให้เราอยู่กับปัจจุบัน และตอนนี้เรากำลังนึกถึงความดีที่เคยทำมาแล้วตั้งมากมายนับภพนับชาติไม่ถ้วน ขอรวมความดีของเราทั้งหมดที่สั่งสมมา จงมารวมตัวกันเป็นปัจจัยให้ข้าฯ ล้นทุกข์ออกจากการเวียนว่ายตายเกิด เข้าสู่แดนทิพย์นิพพานสวรรค์นิรันดร์ในชาตินี้เท่านั้นด้วยเทอญ”

ศาสนาทุกศาสนาในโลก สอนให้ทุกคนเป็นคนดี เมื่อจิตเกาะความดี ตายไปก็ไปสู่สถานที่ดี ภูมิที่ดีมีสวรรค์เป็นที่ไป แต่สำหรับพุทธศาสนาอัน มีพระพุทธเจ้าเป็นประธาน คำสอนของพุทธะเป็นมากกว่าคำว่า เป็นแค่เพียง คนดี นั่นก็คือสอนเรื่องกฎแห่งกรรม เรื่องจิต นิพพาน(หนทางสู่ความพ้นทุกข์) เพียงแต่คนส่วนมากไม่เข้าใจ และไม่พยายามจะเข้าใจ ศาสนาต่างๆ ล้วนแล้ว แต่ติดสมมุติอยู่ในโลก การแบ่งแยกเชื้อชาติ แบ่งแยกศาสนา ลัทธิ แบ่งแยก สำนัก แบ่งกูแบ่งมึงมีตัวตนมีปฏิญจิมานะอยู่ เมื่อนั้นก็ยังออกจากสมมุติไม่ได้ ...

การจะออกจากความทุกข์ได้ จะต้องออกจากสิ่งสมมุติในโลก ออกจากการยึดติดในศาสนา ตำรา ครูอาจารย์ เพราะทุกสิ่งในโลกคือสิ่งสมมุติ บัญญัติทั้งสิ้น การปล่อยวางภาระ ปล่อยวางหน้าที่ ปล่อยวางทุกสิ่งทุกอย่าง แม้แต่การปล่อยวางจากคำสั่งสอน มองให้เห็นทุกสิ่งว่างเปล่า แล้วนำจิตเข้าสู่แดนทิพย์นิพพานสวรรค์นิรันดรเท่านั้น ถึงจะพ้นทุกข์ถาวรได้ และสถานที่แห่งนั้นก็ไม่ได้อยู่ไกลเกินที่จะไปถึง ถึงแม้สถานที่แห่งนี้ดูเหมือนว่าจะอยู่ไกลสุดเหนือจักรวาล แต่ก็อยู่ใกล้ในจิตของเธอผู้ปรารถนาออกจากการเวียนว่ายตายเกิด จิตที่เรียนรู้โลกสมมุติแล้วเบือนหน้าในความทุกข์ เบือนหน้าในการเวียนเกิด เวียนตาย จิตที่เปิดรับการเรียนรู้ เรื่องแดนทิพย์นิพพานสวรรค์นิรันดรว่า สถานที่แห่งนั้นสิ้นทุกข์เป็นแดนทิพย์อมตะสุข จิตของผู้โดยยอมรับว่า ต้องการสถานที่สิ้นความทุกข์ แล้วตั้งจิตไปอยู่ยังสถานที่แห่งนั้นทันที หลังจากตายไปจากสิ่งสมมุติในชาตินี้ จิตของเธอก็เข้าสู่สถานที่พ้นทุกข์เป็นอมตะนิรันดรทันที

“แดนทิพย์นิพพานสวรรค์นิรันดรอยู่ที่ไหน..

ก็อยู่ที่จิตของเธอนั่นไง..”

“จะออกจากโลกสมมุตินี้ได้อย่างไร..

ออกจากมันได้ ถ้าจิตของเธอต้องการ..”

สัญญาความรู้จากจิตผู้บริสุทธิ์ “..องค์ปฐม..”

“จงเป็นหนายการเรียนรู้ รีบกลับสู่แดนทิพย์อมตะสุขกันเถอะลูกเอ๋ย”

“...มนุษย์ธรรมดาสามัญก็นิพพานได้ นำจิตสู่แดนทิพย์อมตะสุขสวรรค์ นิรันดรได้ ไปได้ทุกคน ทุกเชื้อชาติ ศาสนา ทุกดวงจิต ไม่ต้องออกจากเรือน ไม่ต้องไปเป็นนักบวช หรือมุ่งเน้นการปฏิบัติทางกาย ไม่ต้องเป็นพระภิกษุก่อน ถึงจะได้คำว่า นิพพาน จงทำจิตให้แจ้งให้เข้าใจถึงความจริงของธรรมชาติ เข้าสู่สถานที่ไม่ต้องเกิด แก่ เจ็บ และตาย ด้วยวิธีง่ายๆ ลัดๆ สั้นๆ ด้วยการตั้งจิตอธิษฐานตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไปนะลูกเอ๋ย...”

ตั้งจิตอธิษฐาน ประกาศสัจจะต่อฟ้าดิน ว่าไม่ขอเกิดอีกแล้ว

“..ขออาราธนาพลังบุญความดี รัศมีกำลังฤทธิ์ สิทธิอำนาจเฉียบขาด ฉับพลัน ของอดีตพระสัมมาสัมพุทธเจ้าทุกๆ พระองค์ กลั่นเป็นดวงบุญใส ใหญ่โตมหิทธานมหาศาลเป็นล้านล้านอสงไขยกัปเท่า เปี่ยมล้นด้วยพลังบุญ พลังปัญญาของพระพุทธร่วมกัน ราตรดลงมาสู่จิตของลูก ขอให้จิตของลูก มีพลังบุญพลังปัญญา มีความเข้มแข็งกล้าหาญอดทนตลอดไป ลูกขอพ้นจากความทุกข์ในชาตินี้เท่านั้น ลูกไม่ขอเกิดอีกแล้ว เพราะการเกิดมีแต่ความทุกข์ ต้องแก่ เจ็บ ตายไปในที่สุด ทุกสิ่งทุกอย่างเกิดขึ้น ตั้งอยู่ และดับสลายไปในที่สุด ทุกสิ่งเป็นเพียงสมมุติ โลกนี้ว่างเปล่า ถ้าลูกถึงอายุขัยถึงวันตายเมื่อใด ลูกขอไปอยู่กับจิตกายทิพย์พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทุกๆ พระองค์ บนแดนทิพย์อมตะสุขสวรรค์นิรันดรในชาตินี้ด้วยเถิดเจ้าข้า..”

การตั้งจิตอธิษฐาน เป็นทั้งสังขจะบารมีและอธิษฐานบารมี อันประกอบไปด้วยปัญญาบารมี การที่เจ้าจะตั้งจิตเป็นสังขจะวาจา ประกาศออกไปดังก้อง ฟาก้องแผ่นดิน..ให้โลกได้รับรู้ ชาวโลกทิพย์ผู้มีหน้าที่ควบคุมบัญชาบุญและบาป จักได้จดบันทึกไว้เป็นหลักฐานว่า จิตของพวกเจ้าต้องการสิ้นทุกข์...ออกจากการเวียนว่ายตายเกิดในชาตินี้ นั่นคือสิ่งที่พวกเจ้าควรปรารถนามากกว่าสิ่งใดๆ ในโลกใบนี้ เมื่อพวกเจ้าทั้งหลาย ได้ตั้งจิตประกาศความประสงค์..ที่จะออกจากความทุกข์เป็นสังขจะวาจาแล้ว จะต้องคอยซำฮ่ำเตือนจิตของตนเอง ในทุกวันทุกคืน นั่นก็คือ..ตั้งจิตอธิษฐาน จงทำความเข้าใจในจิตกันเสียใหม่ทั้งหมดว่า บุญ..แปลว่า ความดี บารมี..แปลว่า กำลังใจ อธิษฐาน..แปลว่า ตั้งมั่น ตั้งจิตให้เด็ดเดี่ยว ทำอะไรอย่างจริงจัง มุ่งมั่นที่จะให้สำเร็จตามความประสงค์ ในภาษามนุษย์ทั่วไปเรียกว่าเป้าหมาย สังขจะ..แปลว่า ความจริง บรรลุธรรม..แปลว่า เข้าใจดีแล้ว, ไม่มีอะไรสงสัยในคำสอนของพระพุทธเจ้า ธรรมะ..คือธรรมชาติ ความเป็นธรรมชาติย่อมไม่เที่ยง นิพพาน..แปลว่าดับ สุนฺญ ว่างจากสิ่งสมมุติทั้งปวง ในเมื่อจิตอันประกอบไปด้วยสติและปัญญาของพวกเจ้า..ได้มองเห็นความทุกข์ อันเกิดจากความไม่เที่ยงของรูปร่างกายคน สัตว์ ทุกสิ่งในโลก เกิดขึ้น ตั้งอยู่ แปรปรวนเปลี่ยนแปลง ดับสลายไปในที่สุดทั้งหมดทั้งสิ้น...

การมองเห็นโทษภัยของการเวียนว่ายตายเกิด (บาลีเรียกว่า..วัฏฏะจักร) อันเต็มไปด้วยความทุกข์อย่างไม่จบสิ้น ความทุกข์ที่เกิดจากการมีรูปร่างกายคน สัตว์ ที่ไม่คงทนเต็มไปด้วยโรคภัยไข้เจ็บ เต็มไปด้วยความสกปรก และภาระหน้าที่ ในที่สุดมันก็ดำเนินไปสู่ความแก่ ความเจ็บ ความตาย ก็มีอยู่เท่านั้นแห่งการได้เกิดมามีชีวิต การพิจารณาด้วยจิตอย่างนี้ทุกวันๆ

(ตั้งจิตอธิษฐาน)จนจิตเกิดความชำนาญและเคยชิน เข้าใจเหตุในผลว่า เราตั้งจิตอธิษฐานไปทำไม เพื่ออะไร ใครบังคับให้เราทำรี..ไม่มีใครบังคับเราให้ตั้งจิตอธิษฐานหรอก เราไม่อยากจะเกิดมามีความทุกข์ในโลกนี้อีกแล้ว นั่นแหละเรียกว่า.. ปัญญา ในภาษาของพุทธศาสนาเรียกว่า วิปัสสนาญาณ(รู้แจ้งในสิ่งที่คิดพิจารณา)

จิตที่มีปัญญา...ย่อมมองเห็นสัจจะธรรม คือความจริงแท้แน่นอนของธรรมชาติที่เกิดและดับ การที่เอาจิตไปยึดเกาะอยู่ในสิ่งที่เกิดและดับ ไม่เที่ยงแท้ หลงยึดเอาว่า เป็นเรา เป็นของเรา พ่อแม่เรา ลูกเรา เมียเรา สามีเรา บ้านเรา รถเรา แผ่นดินของเรา โลกของเรา ประเทศของเรา ศาสนาของเรา ผู้นำของเรา วัดของเรา อาจารย์ของเรา ศิษย์เรา ตัวเราของเรา ด้วยความที่พวกเขาทั้งหลาย ไม่ยอมเข้าใจในความเป็นธรรมดาของธรรมชาติทุกอย่างที่มีอยู่ในโลก พวกเขาจึงต้องมีทุกข์จบจนทุกวันนี้ และก็ต้องทุกข์อย่างไม่มีวันจบสิ้น ถ้าพวกเขายังไม่ยอมรับในสติปัญญาของผู้ที่เคยทำหน้าที่เป็นพระพุทเจ้า ผลที่จะได้รับจากการที่มีจิตต่อต้าน ต่อต้านความรู้อันบริสุทธิ์นั้นก็คือ ความทุกข์จากภัยอันตรายในวัฏฏะ

บุคคลใดมองเห็นสัจจะธรรม อันเป็นธรรมชาติตามสัญญาความรู้นี้ ต้องคอยข้าย้าเตือนจิตให้คิดพิจารณาตามคำตั้งจิตอธิษฐาน แล้วตรวจสอบด้วยจิตคิดดูว่า การตั้งจิตอธิษฐานนี้มีเหตุมีผลอันประกอบไปด้วยสติปัญญาหรือไม่ อันบุคคลใดที่พิจารณาอย่างนี้แล้ว เข้าใจในความเป็นธรรมดาของธรรมชาติ จนจิตเบือนหายสูงสุด ด้วยสติและปัญญา แล้วคิดที่จะออกจากมันคือ ปฏิเสถใน

การที่จะต้องกลับมาเกิด แก่ เจ็บ ตาย แบบนี้อีก ในหลักการของพุทธศาสนา
ที่พระพุทธเจ้าได้ตรัสไว้ว่า “ผู้ใดมองเห็นความทุกข์ ผู้นั้นมองเห็นธรรม คำว่า
ธรรม ในที่นี้หมายถึงธรรมชาติ ที่เกิดขึ้นตั้งอยู่ ดับสลายไปในที่สุด” “ผู้ใด
มองเห็นธรรม ผู้นั้นมองเห็นตถาคต หมายความว่า ผู้ใดมองเห็นธรรมชาติ
ที่เกิดและดับ ไม่มีอะไรเป็นเราเป็นของเราในโลกใบนี้ ทั้งความสุขและความ
ทุกข์ก็ยังไม่เที่ยง จิตคิดพิจารณาตามตำราเล่มนี้จนจิตเบื่อหน่าย ชื่อว่า ผู้นั้น
เข้าใจในคำสอนของพระพุทธเจ้านั่นเอง” ภาษาบาลีเรียกว่า บรรลุธรรม หรือ
ทำจิตให้แจ้งได้แล้วซึ่งคำว่า นิพพาน

ลูกรักทั้งหลายผู้เป็นชาวพุทธ ที่ยังขาดกำลังใจ ขาดความเชื่อมั่นใน
ความดีสูงสุดของตนเอง ก็จงตั้งจิตคิดพิจารณาตามคำอธิษฐานนี้ทุกวันทุกคืน
จนกว่าจะมั่นใจมั่นใจในตนเองว่า ไม่ต้องการเกิดมามีชีวิตที่ต้องแก่ เจ็บ ตาย
อีกแล้ว นั่นแหละเรียกว่า กำลังใจเต็ม

สถานที่ที่พวกเจ้า จะนำจิตกายทิพย์ไปอาศัยอยู่ในชีวิตหลังความ
ตายในชาตินี้แล้ว ไม่ต้องกลับมาสู่สภาวะการเกิด แก่ เจ็บ ตาย นั้นมีอยู่ ใน
หลักของพุทธศาสนาเรียกว่า สถานที่ที่ไม่เกิดแก่เจ็บตาย ชาวคริสต์ อิสลาม
เรียกว่า สวรรค์นิรันดร น่าเสียดายที่ลูกของพ่อผู้เป็นชาวพุทธ ส่วนใหญ่เข้าใจ
ว่า นิพพานหรือพระนิพพานนั้นว่า เป็นสถานที่ที่อยู่อาศัยสำหรับผู้พ้นจากความ
ทุกข์ได้แล้ว และเข้าใจผิดอย่างมากมายว่า ผู้ที่เป็นพระภิกษุที่ปฏิบัติดีปฏิบัติ

ขอบจนเป็นพระอรหันต์แล้วเท่านั้น จึงจะได้คำว่านิพพาน

เหตุนี้ชาวพุทธส่วนใหญ่จึงยกคำว่า นิพพาน,พระนิพพานเป็นสิ่งสูงส่ง สูงค่า จนไม่กล้าคิดจึงสังจิตของตนเองว่า เราบุญน้อย บารมีไม่พอ นิพพานไม่ได้หรอก คำว่านิพพานนั้นแปลเป็นภาษาไทยแล้วก็คือ ผู้มีจิตเบื่อหน่ายความทุกข์ ไม่ปรารถนาการเกิดแก่เจ็บตายอีกแล้วก็เท่านั้นเอง...

สถานที่ไม่เกิดแก่เจ็บตายก็คือ แดนทิพย์อมตะสุขตลอดกาล เป็นสถานที่อยู่อาศัยแห่งจิตของผู้ที่ไม่ต้องการเกิดอีก จึงควรเรียกสถานที่แห่งนั้นว่า **“สวรรค์นิรันดร”** เพียงแต่พอต้องการให้ครอบคลุมในทุกศาสนาทุกลัทธิ ฉะนั้นลัญญานความรู้อันตำราทุกเล่มที่เขียนขึ้นมาจะใช้คำว่า **แดนทิพย์นิพพานสวรรค์นิรันดร** หรือจะเรียกว่า **แดนทิพย์สวรรค์นิพพาน** ก็ได้ ซึ่งก็คือสถานที่อยู่อาศัยของจิตกายทิพย์ ของผู้มีจิตประกอบแล้วด้วยความเบื่อหน่ายในการเวียนว่ายตายเกิดยังโลกมนุษย์สมมุติใบนี้ตลอดกาลลูกเอ๋ย...

จิตกายทิพย์ผู้บริสุทธิ์ หรือ สิ่งศักดิ์สิทธิ์สูงสุด ถ้าลูกคนใดยังไม่เข้าใจ ก็จงสอบถามจนกระทั่งเกิดคำว่า เข้าใจดีแล้ว ถึงคำว่า จิตผู้บริสุทธิ์(จิตวิสุทธิ) ก็คือสิ่งศักดิ์สิทธิ์สูงสุด ผู้มีจิตหลุดพ้นจากสิ่งสมมุติในโลก ในแดนทิพย์สวรรค์พรหมได้แล้ว จิตปรารถนาเฉพาะคำว่า แดนทิพย์อมตะสุขตลอดกาล จึงเป็นจิตที่บริสุทธิ์อยู่บนสถานที่ไม่มีการเกิด แก่ เจ็บ ตายตลอดกาล สถานที่แห่งนั้นว่างเปล่า บริสุทธิ์ ไม่มีเชื้อชาติ ศาสนา ไม่มีแม้กระทั่งคำว่า ศาสดา หรือ สัมมาสัมพุทธเจ้า มีแต่เพียงคำว่า จิตผู้บริสุทธิ์ หรือตามหลักของพุทธะก็คือ

จิตผู้ใดที่หลุดพ้นจากพันธนาการของโลกสมมุติได้แล้ว จิตผู้นั้นเป็น จิตพุทธะ ผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบาน ผู้ว่างเปล่า จากสิ่งสมมุติทั้งปวง มีอยู่ในทุกหนทุกแห่งทั่วโลก ทั้งจักรวาล ชาวพุทธที่เข้าใจดีแล้วเรียกว่า จิตนิพพาน ชาวคริสต์ อิสลาม อาจจะเรียกว่า ชีวิตนิรันดร หรือพระเจ้า ส่วนผู้ใดที่ไม่ยึดติดในเชื้อชาติ ศาสนา หรือตำราของท่านผู้ใด ก็อาจจะเรียกว่า จิตจักรวาล หรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า จิตอมตะ

จิตกายทิพย์เทวดา นางฟ้า คือจิตของผู้ที่เคยทำความดีในทาน ศีล การสวดมนต์ขอพรพระเจ้า หรือชอบภาวณาเล็กๆ น้อยๆ จิตเกาะมันคงดีแล้ว ในสิ่งที่ทำ ที่เรียกว่าความดี เมื่อตายจากความเป็นคน สัตว์ ย่อมนำจิตของตน ให้เกาะในความดีที่เคยทำ จิตดวงนั้นย่อมไปรับผลแห่งความดีที่มีชื่อว่า ทิพย์สมบัติ มีจิตกายทิพย์เป็นเทวดา นางฟ้า พักทุกข์ชั่วคราวอยู่ในสวรรค์ชั้นต่างๆ ตามจินตนาการของจิตดวงนั้นยึดเกาะความเชื่อหรือ ศาสนาใดที่สอนสั่งไว้ จิตคิดอย่างไร ด้วยอำนาจแห่งความดีจะมีรูปกายทิพย์ปรากฏสำเร็จแก่จิตท่านผู้นั้นทันที และเมื่อหมดบุญความดีในสมัยที่ได้ทำในโลกมนุษย์ ก็ต้องนำจิตที่กำลังเสวยทิพย์สมบัติชั่วคราวนั้น กลับไปเวียนว่ายตายเกิดในโลก สร้างผลแห่งกรรมดีและไม่ดีใหม่อีก มีสุขและทุกข์เป็นรางวัล และแก่ เจ็บ ตาย ไปในที่สุด

ส่วนจิตใดที่ไม่ได้เกาะในบุญความดีก่อนตาย จึงเป็นจิตที่เศร้าหมอง เรียกจิตนั้นว่า สัมภเวสีผีเร่ร่อน, เปเรต, อสุรกาย, สัตว์เดรัจฉาน, ถ้าจิตดวงนั้นเศร้าหมองมากๆ ต้องไปรับทุกข์เวทนาในนรก ก็เรียกจิตดวงนั้นว่า สัตว์นรก..

จิตกายทิพย์พรหม คือจิตของผู้ที่เกาะคุณความดีทางด้านการภาวนา นึกถึงคำภาวนา ตามแต่ลัทธิ ศาสนาของตนที่นับถือ จนกระทั่งจิตสงบระงับจาก ความคิดฟุ้งซ่านวุ่นวายในโลกที่ไม่ก่อเกิดประโยชน์ คิดไปก็เท่านั้น จิตท่านผู้ ไตสงบระงับจากความวุ่นวายพอสมควร จนกระทั่งจิตสงบระงับถึงขั้นละเอียด สูงสุด ตามภาษาบาลีเรียกว่า จิตทรงฌาน (ตั้งแต่ฌานที่ 1 - 8 รูปฌาน 4 อรูปฌาน 4) คือจิตดวงใดมันคงอยู่ในความสงบระงับได้อย่างรวดเร็ว (เข้า ออกฌานได้อย่างชำนาญ) คือพอนึกปั๊บ จิตก็สงบระงับได้ในทันที ตั้งแต่ฌาน หนึ่งขึ้นไปในแต่ละวัน นั่นแหละ...คนสัตว์ผู้ใดทำได้อย่างนั้น เมื่อตายจากความ เป็นคนสัตว์จิตของท่านผู้นั้น ก็จะได้รับผลแห่งความดี ไปเป็นจิตกายทิพย์ พรหม (ผู้ชอบสงบ ผู้รักษาจิตทรงไว้ซึ่งความสงบระงับ หรือผู้ทรงอารมณ์ จิตเป็นอุเบกขา เฉยๆ นิ่งๆ) เมื่อจิตดวงใดสงบระงับในความดีได้นาน ก็ยิ่ง จะได้รับผลแห่งการทรงความดีสูง จิตผู้นั้นก็ได้รับผลเป็นจิตกายทิพย์พรหม ยาวนาน คือมีอายุทิพย์ยืนนาน จนกว่าจะหมดอายุทิพย์ที่ได้รับ...

เมื่อจิตกายทิพย์พรหม หมดบุญคุณความดีอันเกิดจากการภาวนาหรือ ทำจิตให้สงบระงับจากความฟุ้งซ่านได้ในสมัยที่เป็นมนุษย์ ก็ต้องนำจิตของตน กลับไปสู่สภาวะการเวียนว่ายตายเกิด ชดใช้ผลกรรมทั้งที่ดีและไม่ดี ที่ได้กระทำ ไว้แล้วในอดีตชาติที่ผ่านมา มีสุขมีทุกข์ไม่มีที่สิ้นสุด สร้างกรรมดีและกรรมไม่ ดีใหม่อีกต่อไป จนกว่าจิตดวงนั้นจะเกิดความเบื่อหน่ายคลายกำหนดในโลก ที่ไม่เที่ยงเป็นทุกข์อย่างไม่รู้จักจบสิ้นต่อไป..

วิปัสสนาญาณ ก็คือการใคร่ครวญคิดพิจารณานั้นเอง จิตดวงใดคิดพิจารณาจนมองเห็นด้วยปัญญาว่า สิ่งใดๆ ในโลกล้วนว่างเปล่า น่าเบื่อหน่าย เป็นทุกข์เป็นโทษมหันต์ จิตคิดพิจารณาจนเบื่อหน่าย จิตดวงใดเข้าใจในสิ่งที่พระพุทธรเจ้าทรงสอนไว้อย่างแจ่มแจ้งแทงตลอด เข้าใจความหมายของคำว่า นิพพาน หมายถึงจิตดวงนั้นสูญสิ้นจากการที่จะเกิดอีก เบื่อหน่ายแล้วจากการเวียนเกิดเวียนตายอย่างแท้จริง นั้นแหละจิตดวงนั้นแจ้งแล้วด้วยปัญญา วิปัสสนา..แปลว่าคิดพิจารณา คิดพิจารณาในเรื่องของต้นเหตุแห่งความทุกข์ทั้งปวง พิจารณาไปพิจารณามาจนเข้าใจด้วยสติปัญญา ตามที่พระพุทธรเจ้าสอนเมื่อโลกแล้วนั้นแหละเรียกว่า ญาณ ต่อท้ายคำว่า วิปัสสนา รวมเป็นคำว่า วิปัสสนาญาณ ใครพิจารณาได้ รู้ได้เพียงแค่นี้ก็นิพพานได้แล้ว ในยุคปัจจุบันนี้ยิ่งง่ายมากๆ เพราะพระพุทธรเจ้าสอนไว้หมดจดดีแล้ว แค่คิดตามทุกวันทุกคืนจนกว่าจะตายจากความเป็นคน แค่นี้แหละคำว่า **นิพพาน** เวลาที่ศาสนาแห่งพุทธะสมณะโคดมยังคงอยู่ รวมทั้งคำสอนแห่งพุทธะยังคงปรากฏแจ่มชัดอยู่ เป็นความรู้แจ้งโลก เป็นไปเพื่อการออกจากความทุกข์อย่างแท้จริง ยังแจ้งประจักษ์ชัดเจนแก่จิตผู้เปิดรับ แล้วโยมมนุษย์ทั้งหลายจะมัวยื้อแย่งแข่งขัน เสาะแสวงหาวิธีการออกจากทุกข์ ให้มีชั้นตอนยุ่งยากอยู่เล่ามนุษย์เอ๋ย...

ถ้าเธอทั้งหลายเคยพร่ำพรรณาน่าว่า เราเป็นสาวกแห่งพระพุทธรเจ้าขอเป็นผู้เดินตามทางแห่งพระพุทธรองค์ที่ชี้ทางไว้ดีแล้ว เราจะมีศรัทธาและเชื่อมั่นในแก่นธรรมคำสอนนั้น แล้วตั้งจิตคิดพิจารณาตามทุกๆ วัน จิตของพวกเธอทั้งหลายก็จะมีสติ มีปัญญา รู้ในรู้ รู้แจ้งได้ด้วยตนเองว่า นิพพาน

ชาตินี้ เพียงเท่านั้นจิตของเธอก็จะได้ชื่อว่า อรหันตสาวก ผู้หลุดพ้นเพราะเดินตามเส้นทางที่เหล่าพุทธะบอกสูตรสำเร็จไว้ให้ทั้งหมดแล้วลูกเอ๋ย...

โสดาบัน, สกิทาคามี, อนาคามี เป็นเพียงเครื่องมือวัดจิตของผู้ที่มีความเคารพในพุทธศาสนาเท่านั้น และเป็นเครื่องล่อให้จิตของผู้ที่เข้าสู่ความดีได้แล้ว ข้ามขั้นตอนแต่ละขั้นตอน จนกระทั่งก้าวเข้าสู่เส้นทางแห่งชัยชนะในกามภพ(โลก)ได้แล้ว นั่นแหละเรียกเป็นภาษาบาลีว่า อรหันต์ แปลว่า ผู้ละจากสังโยชน์เครื่องร้อยรัดสัตว์โลก ให้ติดอยู่ในภพชาติแห่งการเวียนว่ายตายเกิดได้อย่างสิ้นเชิงลูกเอ๋ย...

เพียงแค่นี้กับคำว่า โสดาบัน, สกิทาคามี, อนาคามี, อรหันต์ และคำว่า นิพพาน ,บรรลุมรรค ,ดวงตาเห็นธรรม ชาวพุทธที่เป็นพุทธะไทยแท้ๆ ก็ควรจะเรียนรู้ในภาษาไทยให้ถูกต้องในความหมาย ถึงจะเข้าใจในคำว่า รู้แจ้งแทงตลอด ลูกเอ๋ย...

จิตดวงเดียวท่องเที่ยวไป
เกาะเกี่ยวสิ่งใดก็เป็นดั่งสิ่งนั้น

พระดำรัสจากพระบิดาสวรรค์

ส่วนลูกพ่อที่เกิดเป็นชาวคริสต์ อิสลามที่ยังยึดมั่นถือมั่นเฉพาะศาสนาของตน ก็จึงแปลเปลี่ยนคำตั้งจิตอธิษฐานนี้ ให้กล่าวถึงเฉพาะศาสนาที่ตนตั้งมั่นมั่นคงอย่างแท้จริงต่อไป

..ขออาราธนาพลั่งบุญความดี รัศมีกำลังฤทธิ์ สิทธิอำนาจเฉียบขาดฉับพลัน ของพระผู้เป็นเจ้าของพร้อมอดีตพระศาสดาทุกๆ พระองค์รวมกัน กลั่นเป็นดวงบุญใสใหญ่โตมหัพการมหาศาล เปี่ยมล้นด้วยพลั่งบุญความดี ราวรดลงมาสู่จิตของลูก ขอให้จิตของลูกมีพลั่งบุญพลั่งปัญญา มีความเข้มแข็งกล้าหาญอดทนตลอดไป ลูกขอพ้นจากความทุกข์ในชาตินี้เท่านั้น ลูกไม่ขอเกิดอีกแล้ว เพราะการเกิดมีแต่ความทุกข์ ต้องแก่ เจ็บ ตายไปในที่สุด ทุกสิ่งทุกอย่างเกิดขึ้น ตั้งอยู่ และดับสลายไปในที่สุด ทุกสิ่งเป็นเพียงสมมุติโลกนี้ว่างเปล่า ถ้าลูกถึงอายุขัยถึงวันตายเมื่อใด ลูกขอไปอยู่กับพระผู้เป็นเจ้าของบนแดนทิพย์อมตะสุขสวรรค์นิรันดรในชาตินี้ด้วยเทอญ..”

จงตั้งจิต ทุกวัน ทุกคืน ตามน้อมยาเปลี่ยนแปลง จนกว่ากำลังใจของพวกเจ้าจะมั่นคง ส่วนลูกคนไหนที่มั่นจิตมั่นใจสูงสุดแล้ว จิตมั่นจะเปื้อนหาย คลายกำหนดทุกสิ่งทุกอย่างในโลก นั้นแหละไม่ต้องตั้งจิตอธิษฐานแล้ว จิตมั่นจะทำหน้าที่โดยอัตโนมัติลูกเอ๊ย..

จงเชื่อเรื่องกฎแห่งกรรม

ลูกรักทั้งหลาย พ่อขอเพิ่มเติมเสริมแต่งเรื่องกฎแห่งกรรมให้ได้เข้าใจกันให้มากยิ่งขึ้นอีกเล็กน้อย สิ่งใดๆ ก็ตาม ที่พวกเจ้าได้เคยทำเอาไว้ในอดีตชาติที่เรียกว่า ความดี(บุญ) และความไม่ดี(บาป) รวมๆ แล้วเรียกว่า กรรม กรรม...แปลว่าการกระทำ กรรมดีและไม่ดี ทั้งสองอย่างนี้ ย่อมติดตามส่งผลในชาติปัจจุบันนี้ สิ่งไหนที่ทำให้พวกเจ้าเป็นสุขนั่นคือกรรมดีส่งผล สิ่งไหนที่ทำให้จิตใจของเจ้าเป็นทุกข์นั่นแหละกรรมไม่ดีส่งผล รวมแล้วในชีวิตหนึ่งชาติหนึ่งของการเกิด แก่ เจ็บ ตายของพวกเจ้า ก็มีได้แค่สุขกับทุกข์เพียงเท่านั้น และในความเป็นจริงที่สุดก็คือ สัตว์โลกย่อมเป็นไปตามกรรมยามใดที่กรรมไม่ดีส่งผล เจ้าก็เป็นทุกข์ปาดว่าจะขาดใจ น้ำตารินไหลเป็นสายน้ำ ยามใดที่จิตเป็นสุขก็หลงลืมความทุกข์เสียจนสิ้น เกิดและตายเป็นอาจิดน หลงลืมสิ้นว่าสุดท้ายได้ อะไร จะรวยหรือจน ผู้ดีหรือโพร่ สุดท้ายก็ตายหมดสิ้น ไม่มีอะไรเป็นเราเป็นของเรา จงรู้จักปล่อยสละละวางในทุกสิ่งที่ไม่เที่ยงแท้แน่นอน จงทำหน้าที่ให้ดีที่สุด จงทำหน้าที่เป็นชาติสุดท้าย จงอดทนให้ถึงที่สุด และตั้งจิตคิดพิจารณาเพื่อหนีความสุขความทุกข์ให้ได้ ตามตำราเล่มนี้ หลังจากนั้นเมื่อรูปร่างกายของเจ้าสลายตายไปเมื่อใด ก็จงนำจิตกลับคืนสู่แดนทิพย์อมตะสุขตลอดกาล สถานที่จิตเดิมจิตแท้ของพวกเจ้าพากันจากมา..นะลูกเอ๊ย...

การอนุโมทนาบุญ (ยินดีในความดีผู้อื่น) ของพระพุทธเจ้าหมดทั้งแดนทิพย์อมตะสุขนั้น ย่อมได้รับบุญอภิมหาบุญ ทำให้กำลังใจเราเต็มไว้มากๆ

“ขออนอบน้อมต่อพระสัมมาสัมพุทธเจ้าทุกๆ พระองค์ มีสมเด็จพระองค์ปฐมทรงเป็นประธาน ผู้ทรงบำเพ็ญบุญญาบารมี รัศมี กำลังฤทธิ์ สิทธิอำนาจ เจียบขาดจับพลัน พร้อมญาณทัศนะอันไม่มีที่สิ้นสุดของพระพุทธเจ้า ในการทำหน้าที่รื้อสัตว์ชนสัตว์ให้ข้ามพ้นทะเลแห่งความทุกข์ ให้ได้กลับคืนสู่แดนทิพย์อมตะสุขด้วยความยากลำบาก สิ่งใดๆ ที่เป็นดวงบุญดวงความดีอันใสบริสุทธิ์ ใหญ่โตมหิทธานุภาพของผู้ที่เคยมีนามว่า พระสัมมาสัมพุทธเจ้าพร้อมพระโพธิสัตว์ทุกๆ พระองค์ รวมดวงความดีของท่านหมดทั้งแดนทิพย์นิพพาน ข้าพเจ้าขออนุโมทนายินดีขอมีส่วนร่วม ในดวงบุญความดีทั้งหมดของท่าน หมดทั้งแดนทิพย์นิพพานสรวรรค์นิรันดรด้วยเถิดเจ้าข้า..”

น้ำไม่ติดยึดบนใบบัว..ฉันใด
ลูกๆ ทั้งหลาย จงอย่าติดยึดในสิ่งสมมุติในโลก..ฉันนั้น

พระคำรัสจาก พระบิดาสรวรรค์

การช่วยเหลือชาวโลกทิพย์

(ญาติ พี่ ปิตาจ เปรต อสุรกาย สัมภเวสี สัตว์เดรัจฉาน ยักษ์ กุมภันท์ คนธรรพ์ นาค ครุฑ เทวดา พรหม) ด้วย 3 วิธีดังนี้ เลือกทำอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือ ทำควบคู่ทั้งหมดได้ยิ่งดี เพราะชาวโลกทิพย์ที่มีกรรมหนักอาจจะรับความดีของเราไม่ได้..

วิธีที่ 1. สวดหรือท่อง “สมเด็จพ่อองค์ปฐม” 7 - 9 จบ

วิธีที่ 2. ส่งบุญความดีของเราให้ชาวโลกทิพย์

วิธีที่ 3. อาราธนาความดีของพระพุทธเจ้ารัตนคุณช่วย

วิธีที่ 1. ตั้งจิตคิดในใจ หรือออกเสียงสวดคำว่า “สมเด็จพ่อองค์ปฐม” 7 - 9 จบ ในทุกสถานที่...

ทำไมต้อง “สมเด็จพ่อองค์ปฐม” เพราะว่า...ข้าพเจ้าได้ตั้งจิตอธิษฐานไว้ทั้งหมดแล้วว่า “...ข้าแต่สมเด็จพ่อองค์ปฐมบรมบิดา พร้อมจิตทิพย์บริสุทธิ์ พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทุกๆพระองค์ พระผู้ทรงเมตตากรุณาหาประมาณมิได้ ต่อปวงสรรพชีวิตทั้งหลาย จิตของข้าฯ จะทำหน้าที่ส่งเสริมงานแห่งพุทธะคุณช่วยสรรพชีวิตทั้งปวงเป็นชาติสุดท้าย ฟาดินจงเป็นสักขีพยานให้ข้าฯ ผู้มีนามสมมุติว่า ช หากมีการสวดพระนามสมเด็จพ่อองค์ปฐมเมื่อใด ขอดวงบุญความดีของข้าฯ ที่ได้สั่งสมไว้ดีแล้วนับภพนับชาติไม่ถ้วน รวมกับดวงบุญความดีอันยิ่งใหญ่ของพระพุทธเจ้าทุกๆ พระองค์รวมกัน กลั่นเป็นดวงบุญใสใหญ่โต

มีโศภิตมหาศาล แผลราตรดคลุมจิตชาวโลกทิพย์ที่ต้องการความช่วยเหลือ ให้
ได้รับการเปลี่ยนแปลงสถานะเป็นเทวดา นางฟ้า พรหม ขึ้นสู่แดนทิพย์อมตะ
สุขตลอดกาลโดยฉับพลันด้วยเทอญฯ ”

พระผู้เป็นเจ้า ผู้เป็นใหญ่เหนือสรรพชีวิต พร้อมจิตกายทิพย์อดีต
พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทุกๆ พระองค์ได้รับคำสัตย์ปฏิญาณของข้าฯ แล้ว ทรง
ประทานพรให้ข้าฯ อนุญาตให้ทำความดีหน้าที่นี้ได้ ทุกๆ คนในโลก ที่ต้องการ
หลุดช่วยชาวโลกทิพย์ทั้งปวงด้วยคำภาวนาว่า **“สมเด็จพ่อองค์ปฐม”**

วิธีที่ 2. ส่งบุญความดีของเราให้ชาวโลกทิพย์

**“ขอบุญความดีของข้าฯ จงสำเร็จแก่ชาวโลกทิพย์ เจ้ากรรมนายเวร
เทวดาที่รักษา”**

ตั้งจิตคิดในใจหรือประกาศออกเสียงก็ได้ ทำให้ได้มากที่สุดในแต่ละวัน
อย่างน้อยต้องไม่ต่ำกว่าวันละ 9 จบ สำหรับผู้ที่ไม่มั่นใจในความดีของตนเอง
ให้ตั้งใจสวดหรือภาวนา **“สมเด็จพ่อองค์ปฐม”** หรือภาวนาอะไรก็ได้ 3 - 9
จบ จากนั้นกำหนดจิตในใจหรือออกเสียงว่า **“ขอบุญนี้จงสำเร็จแก่ ชาวโลก
ทิพย์ เจ้ากรรมนายเวร เทวดาที่รักษา”**

วิธีที่ 3. อารธนาความดีของพระพุทธเจ้ารัตนคุณช่วย

“นอบน้อมกราบอารธนาพลังบุญความดี รัศมีกำลังฤทธิ์ลี้ลิตอำนาจ
เฉียบขาดฉับพลันของพระพุทธเจ้าทั้ง 900,223 พระองค์ พระโพธิสัตว์เจ้า
ทั้งหลาย รวมพลังบุญความดีทั้งหมด รัตนคุณลงมาห่อหุ้มดวงจิตชาวโลกทิพย์
เปลี่ยนแปลงสภาวะเป็นเทพเทวดา เข้าสู่แดนทิพย์นิพพานสวรรค์นันทวัน
พลันด้วยเทอญ..”

ตั้งจิตอธิษฐานหรือสวดประกาศครั้งเดียว หรือหลายครั้งก็ได้

“..ศูนย์กลางการเรียนรู้เรื่องจิต สติและปัญญาชั้นสูงสุด..”

หนึ่งจิต คือหนึ่งศูนย์กลาง ทำความเข้าใจเรื่องจิตของตนเองและ
ของผู้อื่นว่า.. สัตว์โลกเป็นไปตามกรรม เกิดมามีชีวิตเป็นมนุษย์หรือ
สัตว์เดรัจฉาน ส่งผลดลบันดาลให้จิตที่มาอาศัยอยู่ได้รับรางวัลเพียงแค่สุข
กับทุกข์ ในที่สุด แก่ เจ็บ ตาย ไปก็เท่านั้นลูกเอ๊ย...

พระดำรัสจาก พระบิดาสวรรค์

การบำบัดรักษา..มนุษย์และสัตว์ที่เจ็บป่วย...

จงตั้งใจสวดภาวนาว่า “สมเด็จพ่อองค์ปฐมบรมบิดา พร้อมพระสัมมาสัมพุทธเจ้าทุกๆ พระองค์” สัก 9 จบ

“..นอบน้อมกราบอาราธนาพลังความดีรัศมีกำลังฤทธิ์ สิทธิอำนาจเฉียบขาดฉบับพลันของพระพุทธเจ้าทั้ง 900,223 พระองค์ พลังความดีของพระโพธิสัตว์เจ้าทุกๆ พระองค์ รวมเป็นดวงบุญความดีใสใหญ่โตมหิทธานุภาพมหาศาลดุจแสงแห่งพระอาทิตย์เจิดจ้า ราตรดลงมาชำระล้างสิ่งที่ไม่น่ารักทั้งหลาย ที่มีอยู่ในร่างกายของข้าพเจ้า..... ตั้งแต่ปลายผมจรดปลายเท้า ขอให้สิ่งที่ไม่น่ารักทั้งหลาย จงสลายออกไปจากร่างกายของข้าพเจ้า.....โดยฉบับพลันทันใดด้วยเทอญ..ฯ”

(ถ้าทำให้คนอื่นให้กล่าวชื่อผู้นั้น.....)

จงตั้งใจทำเช่นนี้ทุกวัน วันละหลายๆ รอบก็ได้ ขึ้นอยู่กับว่า ป่วยมาก ป่วยน้อย จงทำไปจนเต็มกำลังใจ..รวมทั้งจงส่งบุญความดีให้ชาวโลกทิพย์ เจ้ากรรมนายเวร ตั้งจิตขอขมาต่อนายเวรทั้งหลายด้วย ถ้าผู้ป่วยสามารถตั้งใจทำเองได้ก็ยิ่งดี จงปลดปล่อยจิตให้ว่าง จงทำด้วยความเคารพ ความศรัทธาต่อพระสัมมาสัมพุทธเจ้าทุกๆ พระองค์ ผู้เป็นต้นกำเนิดแห่งพุทธะทั้งปวง แล้วจึงจะเห็นผล..

คำตั้งจิตอธิษฐานช่วยชาติ

“..ขออำนาจแห่งความดีที่ยิ่งใหญ่ของพระพุทธเจ้าทุกๆ พระองค์ ในการทำหน้าที่เรือสัตว์ชนสัตว์ ออกจากทะเลแห่งความทุกข์ด้วยความยากลำบาก ขออำนาจความดีของพระโพธิสัตว์ทุกๆ พระองค์ ขออำนาจความดีของบรรพบุรุษไทยทุกๆ พระองค์ ที่ได้เสียสละเลือดเนื้อเพื่อแผ่นดินไทย ขออำนาจแห่งความดีของพวกข้าพเจ้า ที่ดำเนินตามรอยบาทพระศาสดา คงไว้ซึ่งแก่นธรรมคำสอนอันบริสุทธิ์ ให้ตั้งมั่นมั่นคงสืบต่อไป ขออำนาจแห่งสังฆะวจา ที่กล่าวอ้างเอาความดีที่ยิ่งใหญ่ทั้งหมดนี้ กลั่นเป็นดวงความดีใสใหญ่โตมหัพการมหาศาลหาประมาณมิได้ จงเป็นผลดลบันดาล ให้พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว สมเด็จพระราชินีนาถ พร้อมพระบรมวงศานุวงศ์ที่ทรงความดีทุกๆ พระองค์ จงมีพระวรกายที่มั่นคงแข็งแรง ปราศจากภัยอันตรายทั้งหลาย ขออำนาจแห่งความดีทั้งปวง จงส่งผลดลบันดาลให้คณะผู้บริหารประเทศชาติ จงเป็นผู้ที่มั่นคงในคุณงามความดี มีสติและปัญญา ยึดเอาโอวาทพระราชดำริ ไปประพฤติปฏิบัติตาม เพื่อความอุดมสมบูรณ์จักบังเกิด ขอความรักสามัคคี จงบังเกิด ขอความสงบร่มเย็นตั้งมั่นมั่นคงจงบังเกิด ขอความสวัสดิ์มีมงคล จงบังเกิดแก่ผู้ทำความดี ขอความยิ่งใหญ่แห่งคำว่าสวรรณภูมิ แผ่นดินแห่งทองคำจงปรากฏ โดยเร็ววันฉับพลันด้วยเทอญ...”

ขอทุกคนจงจิตสรรพชีวิต ที่มีจิตตั้งมั่นมั่นคงในความดีทั้งปวง จงช่วยกันตั้งจิตอธิษฐานในทุกๆ วัน ขอความสวัสดิ์มีมงคลจงบังเกิดแก่ท่านผู้ทำความดี มีเทพเทวดาคุ้มครองทุกท่านด้วยเทอญ...

ศูนย์กลางการเรียนรู้เรื่องจิต สติและปัญญาชั้นสูงสุด

จิตของเรา...จิตที่ใสสะอาด เป็นอิสระ
ไม่สร้างความผูกพันใดๆ ในโลกนี้อีกแล้ว...
ไม่ยึดติดสิ่งใดๆ ในสมมุติของโลกนี้อีกแล้ว...
เพราะเข้าใจในหัวใจของคำว่า โลกนี้ว่างเปล่า...
จิตที่เข้าใจในความรู้ ในหน้าที่ที่กระทำอยู่ทุกลมหายใจ
และจะอาศัยรูปร่างกายของมนุษย์ ทำหน้าที่เป็นชาติสุดท้าย
รอเวลากลับคืนสู่สวรรค์นิรันดร แดนทิพย์อมตะสุขตลอดกาล...